

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9780 af 04/09/2018 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2018-80-0112

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2018-80-0112

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2018-80-0112

Ikke kritik af Skive Folkeblad for artikelserie om retssag

Skive Folkeblad omtalte i artikler i februar og marts måned en retssag anlagt af en person mod sin tidligere arbejdsplads. Den tidligere arbejdsplads klagede til Pressenævnet over artiklerne, som efter virksomhedens opfattelse var vinklet til fordel for den tidligere medarbejder. Pressenævnet fandt, at begge parter synspunkter fremgik af de påklagede artikler. Da artiklernes gengivelse af retssagen endvidere var korrekt, fandt nævnet ikke grundlag for at udtale kritik af artiklerne.

[Klager 1] har på vegne af virksomheden [Klager 2] A/S og på egne vegne klaget til Pressenævnet over artiklerne "[Sagsøger 1]s advokat: - Firmaet er ét stort rod", "- Det er en tilståelsessag" og "Hun blev fyret, da ægtefællen blev bortvist: » Du kan læse her -og så kan du skrive under «", bragt den 14. februar 2018, artiklerne "Dom afviser –penge under bordet- til sælger: Bilforhandlers afvisning af bonus afgørende" og "Afskedigelse var berettiget" bragt den 17. marts 2018, og artiklen "Sælger anker ikke dom" bragt den 27. marts 2018 i Skive Folkeblad, idet de mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager 2] A/S og [Klager 1] har navnlig klaget over, at artiklerne ensidigt fremstillede en retssag anlagt mod virksomheden [Klager 2] A/S ud fra sagsøgerens synspunkt.

1 Sagsfremstilling

Skive Folkeblad bragte den 14. februar 2018 på en helside i avisen tre artikler om to civile retssager anlagt af [Sagsøger 1] og [Sagsøger 2] mod virksomheden [Klager 2] A/S. Øverst på siden, over de bragte artikler, sås følgende udsagn:

"Bortvisningen er meget belejligt blevet blæst op for at aflede opmærksomheden fra, at [Klager 2] A/S skulle have indberettet kildeskat af en gave til næsten 24.000 kr.

Anders Jessen Schmidt, advokat for [Sagsøger 1], der blev bortvist fra bilfirmaet [Klager 2] A/S"

Selve udsagnet var skrevet med en skriftstørrelse, der var større end bogstaverne i de påklagede artikler, ligesom der var anvendt en fed skrifttype.

I venstre side af den øverste halvdel af avissiden sås artiklen "[Sagsøger 1]s advokat: - Firmaet er ét stort rod", hvorefter følgende fremgik:

"Knap en halv million kroner kræver erhvervssælger [Sagsøger 1] i erstatning for uberettiget bortvisning, efter han den 21. december 2016 blev bortvist fra sin stilling hos bilfirmaet [Klager 2] A/S i Skive.

Det oplyste hans advokat Anders Jessen Schmidt, Skive, tirsdag i sin procedure i den civile sag ved Retten i Viborg, der er anlagt af [Sagsøger 1].

-Ingen har været i tvivl om, hvad der er foregået, og intet har været forsøgt skjult. [Sagsøger 1]s kontor havde mure af glas og var videoovervåget. Ros og store bonusser er almindeligt, indtil det står klart, at [Sagsøger 1] ikke vil indgå i ejerkredsen og drømmer om at blive selvstændig.

Der er hverken dokumenteret tab for firmaet eller berigelse for [Sagsøger 1], understregede advokaten.

-Bortvisningen er meget belejligt blevet blæst op for at aflede opmærksomheden fra, at [Klager 2] A/S skulle have indberettet kildeskat af en gave til næsten 24.000 kroner, som [Sagsøger 1] fik af direktør [Direktøren] i 2012. [Sagsøger 1] bad faktisk, som vi tidligere har hørt i sagen, flere gange om mere i løn frem for bonusser, fastslog Anders Jessen Schmidt.

Han tilføjede, at sagens parter dog var enige om to bonusordninger ud af tre.

-Men det er en meget usædvanlig sag. Der er sket et generationsskifte, så direktør [Direktøren] ejer 80 procent af firmaet, men alligevel er det stifteren og bestyrelsesformanden, der med bortvisningen tager sagen i egen hånd. Man er heller ikke nu enige om, hvorvidt [Sagsøger 1] skulle indgå i ejerkredsen. Direktøren er stort set usynlig.

Også under hele sagen har [Direktøren] stort set siddet og kigget ned i bordet.

Man må spørge, om der kan være divergens mellem direktør og bestyrelse. Firmaet er ét stort rod, vurderede Anders Jessen Schmidt.

[Sagsøger 1] etablerede i maj 2017 selvstændig virksomhed, [Virksomhed A], der fra Elskjærbakken i Skive leaser biler ud til det lokale erhvervsliv.

Der afsiges dom i sagen tirsdag den 13. marts klokken 11. ”

I højre side af den øverste halvdel af avissiden sås artiklen ”- *Det er en tilståelsessag*”. Heraf fremgik:

”Advokat Claus Pedersen, Viborg, fandt det » påfaldende «, at der » ikke findes så meget som ét eneste dokument «, der indikerer, at der var en aftale mellem den tidligere erhvervssælger hos bilfirmaet [Klager 2] A/S i Skive, [Sagsøger 1], og selskabets direktør og ejer, [Direktøren].

[Sagsøger 1] har tidligere forklaret, at de havde aftalt, at en del af hans løn faldt i form af en årlig bonus -af i alt tre - lydende på 24.000 kroner til private indkøb.

-Det er en ren tilståelsessag, fastslog Claus Pedersen tirsdag i sin procedure i forsvaret for sin klient, [Klager 2] A/S i Skive, ved Retten i Viborg.

Det fik [Sagsøger 1]s advokat, Anders Jessen Schmidt, Skive, til at minde sin kollega om, at der ikke var tale om en straffesag, men derimod en civil retssag, som var anlagt af netop [Sagsøger 1].

[Sagsøger 1] mener, at han blev udsat for uberettiget bortvisning den 21. december 2016.

Claus Pedersen slog fast, at en gave i form af en rejse til knap 24.000 kroner havde været en engangsforeteelse i 2012 -og ikke kan opfattes som udbetaling af en bonus.

Advokaten oplyste også, at ledelsen i [Klager 2] A/S intet anede om en aftale mellem [Sagsøger 1] og en restauratør fra Skive. Claus Pedersen fortalte, at aftalen var blevet bekræftet -uden at restauratøren dog har vidnet i sagen.

-[Sagsøger 1] misbrugte sin stilling, og man er ikke i nærheden af at løfte bevisbyrden for, at [Direktøren] som arbejdsgiver og direktør har godkendt de dispositioner.

Der findes ikke et eneste skriftligt bevis. Ja, [Sagsøger 1] har leveret gode resultater gennem årene, men det betyder ikke, at man kan skalte og valte med virksomhedens penge, fastslog Claus Pedersen.

-At [Sagsøger 1] skulle være berettiget til 24.000 kroner i årlig bonus er ikke alene løftet ved hans egen forklaring, tilføjede advokaten.

Han henviste også til, at når et af Anders Jessen Schmidts vidner -en brugtvognsforhandler -havde anstrengt sig meget for at undgå at vidne, havde det én årsag.

-Det er vel fordi, han er bange for at inkriminere sig selv, sagde Claus Pedersen.

-Men [Klager 2] A/S samarbejder ikke desto mindre fortsat med ham, replicerede advokaten fra Skive. ”

Artiklen ”*Hun blev fyret, da ægtefællen blev bortvist: » Du kan læse her - og så kan du skrive under «*” fyldte den nederste halvdel af avissiden. Af artiklen fremgik følgende:

”Hun blev afskediget samme dag, som ægtefællen blev bortvist -og parret mener, at opsigelsen var usaglig.

Begrundelsen var, at afskedigelsen skete som led i » en omstrukturering «. Parrets to døtre havde som ungarbejdere stået for rengøring af Skive-afdelingen af [Klager 2] A/S, og de blev opsagt ved samme lejlighed.

Derfor har hustruen ved Retten i Viborg anlagt sag mod firmaet for usaglig bortvisning -og hendes krav på godtgørelse og erstatning lyder på 139.500 kroner.

Først var hun på timeløn -men i hvert fald fra 2011 fik hustruen til den bortviste erhvervssælger hos bilfirmaet [Klager 2] A/S en fast månedsløn for 25 ugentlige arbejdstimer.

Om den 21. december 2016, da først [Sagsøger 1] og siden hans hustru og to af parrets tre døtre som ungarbejdere mistede deres arbejde, fortalte hun:

» *HVAD SKER DER?* «

-Jeg var hjemme den dag, da [Sagsøger 1] ringede og sagde, at han var blevet bortvist -og jeg skal komme med nøglen.

» Hvad sker der? «, spørger jeg flere gange, da jeg kommer derind. Men jeg får kun et stykke papir, og [Klager 1] og [Direktøren] var der. De svarer » det kan du læse her -og så kan du skrive under «. Ikke et ord mere sagde de. Det tog mellem et og to minutter, fortalte hustruen.

Hun var meget berørt, da hun skulle fortælle om den skæbnesvangre dag, da bestyrelsesmedlemmet og hans nevø, der er direktør for [Klager 2] A/S, bortviste [Sagsøger 1] og afskedigede hende.

Siden har ingen medlemmer af familien [Sagsøgernes efternavn] været i firmaet.

-Vi fik fem minutter til at pakke vores ting, oplyste hustruen.

Og selv om han aldrig nævnte det over for hverken [Sagsøger 1] eller hans hustru, der overvejende arbejdede med at klargøre biler, forklarede [Direktøren] i retten, at de øvrige medarbejdere i Skive-afdelingen også havde klaget over hendes arbejde.

Hun løste opgaverne sammen med en mandlig medarbejder i fleksjob, og det bekræftede [Sagsøger 1], da han vidnede i sagen.

-Vi syntes ikke, heller ikke for hendes egen skyld, at hun skulle blive i firmaet, hvor der ligger papirer fremme, når [Sagsøger 1] var bortvist, forklarede [Direktøren].

Han beskrev, at firmaet ved samme lejlighed besluttede, at man ville overlade klargøringen af bilerne til den ansatte i fleksjob, ligesom den daglige rengøring siden er blevet varetaget af et vikarbureau.

-Det giver en temmelig stor besparelse i forhold til hendes løn, forklarede [Direktøren].

Han havde selv underskrevet hendes ansættelsesaftale, men han kunne ikke svare på, hvilken 3F-overenskomst, hustruen var ansat efter.

Det fremgik heller ikke af ansættelsesaftalen, og det diskuterede advokaterne.

» *NATURLIGT TIDSPUNKT* «

-Men selvfølgelig er man berettiget til at foretage en sådan afskedigelse som følge af en omstrukturering.

Tidspunktet er meget naturligt.

Selvfølgelig ønsker man ikke, at en hustru til en bortvist skal gå på arbejde og have adgang til virksomhedens dokumenter, sagde advokat Claus Pedersen, Viborg.

Han er advokat for [Klager 2] A/S.

-Afskedigelsen kan godt være berettiget, men den er slet ikke saglig. Vi har jo selv hørt bestyrelsesmedlem i [Klager 2] A/S, [Klager 1], her i retten sige » det siger sig selv, at dem kunne vi da ikke have gående bagefter « om [Sagsøger 1]s hustru og parrets to døtre som ungarbejdere.

Det fastslog familien [Sagsøgernes efternavn]s advokat Anders Jessen Schmidt, Skive.

Det erindrede [Direktøren] dog ikke at have hørt.

[Sagsøger 1]s hustru har dog -siden afskedigelsen fra [Klager 2] A/S -fået et andet arbejde. Der falder dom i sagen tirsdag den 13. marts klokken 11. ”

Den 13. marts 2018 afsagde Retten i Viborg dom i sagen [Sagsøger 1] mod [Klager 2] A/S. Af dommen fremgik blandt andet følgende:

”*Sagens baggrund og parternes påstande*

Sagen, der er anlagt den 21. april 2017, vedrører sagsøgerens krav om godtgørelse og erstatning for uberettiget bortvisning. Sagen vedrører tillige sagsøgtes krav om erstatning for sagsøgerens uberettigede økonomiske dispositioner.

[...]

Oplysningerne i sagen

[...]

Sagsøgeren var i en årrække daglig leder af Skiveafdelingen, i hvilken afdeling han fungerede som sådan, indtil sagsøgte bortviste sagsøgeren den 21. december 2016.

Bortvisningsgrunden er nærmere anført i skrivelse af nævnte dato fra sagsøgte til sagsøgeren som værende følgende:

”..... at du har solgt biler, hvor en del af købesummen er holdt uden for [Klager 2] A/S, og hvor differensen mellem den købesum, der er aftalt i e-mails, og den købesum, der fremgår af slutsedlerne, fremgår af notater, der er fundet i din skrivebordsskuffe sammen med et større kontantbeløb.

..... at du har fået udstedt kreditnotaer til kunder uden grund, herunder kunder hvor du i samme tidsrum har købt private ydelser. ”

[...]

Forklaringer

[...]

Sagsøgeren, [Sagsøger 1] har forklaret [...]

Han er i ansættelsesperioden blevet belønnet med bonus og ekstraordninger grundet hans gode arbejdsindsats og resultater. [...]

Dernæst fik han en årlig ekstra løn i form af forskellige goder, f.eks. i 2012 en rejse til Ægypten, i 2013 et tilskud til møbler, og i 2014-16 tilskud til indkøb hos [Virksomhed B] til private fester, bl.a. konfirmation. Årligt var beløbet omkring 24.000 kr. Han var egentlig ked af ordningen, for det var svært at bruge så stort et beløb privat, men ordningen var etableret, fordi han ikke på papiret måtte få mere end en bestemt sælger i Viborg, som havde mere anciennitet end parten. Han indrømmer, at det er blevet posteret på forskellig vis i form af gratis arbejde på biler til [Virksomhed B]. Det er dog sket helt åbent, han har lavet regnskab over det, der har ligget fremme i et charteque, og alle har kunnet kontrollere, hvad han gjorde.

[...]

Han formoder, at sagsøgte er blevet bekendt med sagsøgers ønske om selv at starte virksomhed, og at dette er den reelle begrundelse for, at sagsøgte den 21. december 2016 bortviste ham fra sin stilling. Sagsøgte har begrundet bortvisningen med forhold, som løbende har fundet sted i sagsøgtes virksomhed, og som sagsøgte er fuldt ud bekendt med, og det giver ingen mening.

[...]

Mht. de 18.000 kr. i kontanter, der blev fundet i hans skrivebordsskuffe, er baggrunden den, at eftersom markedet for brugte erhvervsbiler er meget vanskeligt, ønsker sagsøgtes virksomhed at få videresolgt byttebiler straks, hvilket typisk sker til eks-port via en fast anvendt selvstændig forhandler ved navn [Person A]. [...]

Til tider modtager han den aftalte købspris kontant og opbevarer til udlevering til kunden. Disse fremgangsmåder har foregået fuldstændigt åbenlyst i sagsøgtes virksomhed. Det er derfor ikke usædvanligt, at der i sagsøgers skrivebordsskuffe var det nævnte kontantbeløb tilhørende en kunde. De 18.000 kr. blev efterfølgende afregnet til rette ejer.

Praktisk var det således, at firmaet sendte billeder og data til [Person A], der så gav et bud på køretøjet. Oftest stemte dette, men sommetider viste det sig, at køretøjet var fejlbehæftet, og så måtte de handle til en anden pris, end det var forudsat.

[...]

[Direktøren] har forklaret [...]

Han selv, hans far, [Person B] og hans onkel, [Klager 1], var få dage forud for bortvisningen blevet kontaktet af to medarbejdere fra Skive, værkfører [Person C] samt lagermanden [Person D], der fandt, at der skete for meget mærkeligt hos dem. [...] Herunder blev der oplyst om en række specielle forhold vedrørende firmaet [Virksomhed B]. Der var sket krediteringer af fakturaer og omfaktureringer, og der var brugt gule lapper i stedet for arbejdskort mv. Parten kendte intet til dette, han vidste end ikke, hvem [Virksomhed B] var, og han afviser bestemt, at han har givet tilladelse til den slags bonus/private dispositioner på 24.000 kr. om året.

Han kendte heller ikke til, at der skulle være blevet givet afslag til [Person A]. Han har altid opereret med et fast bud fra [Person A], når dette forelå, og fakturaen var sendt afsted, på beløbet, gik pengene fra [Person A] ind på kontoen dagen efter. Man kunne i teorien afgive tilbud med forbehold, men det skulle fremgå, og det skulle [Sagsøger 1] så have styr på.

[...]

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at sagsøgeren til dækning af egne private udgifter på en række måder unddrog sagsøgte [Klager 2] A/S betaling for udført værkstedsarbejde på firmaet [Virksomhed B]s biler og i et enkelt tilfælde på firmaets indehavers private bil, således at [Klager 2] A/S blev unddraget for indtægter for i alt 46.329,49 kr.

Fremgangsmåden er så usædvanlig, at den må forudsætte en udtrykkelig og utvetydig godkendelse fra sagsøgtes ledelses side, og det er derfor uden betydning, om sagsøgte ved tilstrækkelig grundig kontrol kunne have opdaget sagsøgerens adfærd.

Sagsøgeren har ikke ved den skete bevisførelse og mod sagsøgtes ledelses bestemte benægtelse på nogen måde sandsynliggjort, at fremgangsmåden var godkendt af ledelsen. Retten anser derfor allerede på dette grundlag sagsøgerens adfærd som groft illoyal.

Herefter, og idet sagsøgeren således væsentligt har misligholdt sine forpligtelser over for sagsøgte, er den skete bortvisning berettiget.

[...]

Hvad der dernæst angår sagsøgtes modkrav, bemærkes det, at retten som følge af det ovenfor anførte lægger til grund, at sagsøgte har krav på betaling af det beløb på 46.329,49 kr., som sagsøgeren har unddraget sagsøgte.

Hvad angår den del af sagsøgtes modkrav, der relaterer sig til uoverensstemmelser mellem den pris bilhandleren [Person A] har tilbudt og den pris, han har betalt, bemærkes det, at retten på grundlag af vidnet [Person E]s forklaring må lægge til grund, at differencen med hensyn til den omhandlede Opel Movano, skyldes, at motoren under [Person E]s brug er brudt sammen. Idet dette forhold udgør den største post i sagsøgtes opgørelse, og idet retten efter sagens oplysninger ikke kan anse det for usandsynligt, at der også i andre tilfælde har været mangler ved det købte, der begrundet en lavere handelspris end den, [Person A] har tilbudt uden besigtigelse, har sagsøgeren ikke sandsynliggjort, at sagsøgeren har modtaget penge under bordet i forbindelse med salgene til [Person A], hvorfor retten frifinder sagsøgeren for dette modkrav.

[...]”

Den 13. marts 2018 afsagde Retten i Viborg endvidere dom i sagen [Sagsøger 2] mod [Klager 2] A/S. Af dommen fremgik blandt andet:

”Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 21. april 2017, vedrører spørgsmålet, om sagsøgeren, [Sagsøger 2], har krav på løn og erstatning som funktionær, efter at hun den 21. december 2017 blev opsagt og fritstillet af sin arbejdsgiver, sagsøgte, [Klager 2] A/S. Sagen angår desuden erstatning for mangelfuldt ansættelsesbevis.

[...]

Oplysningerne i sagen

[...]

Der er afgivet følgende forklaringer:

Sagsøgeren, [Sagsøger 2] har forklaret [...]

Opsigelsen blev ikke nærmere begrundet, men det var oplagt, at det var fordi hendes mand blev fyret. Deres to piger blev også fyret. [...]

Sagsøgtes direktør, [Direktøren] har forklaret [...] Opsigelsen skete, dels fordi der ikke blev gjort ordentlig rent, hvilket havde givet klager, men også fordi det ikke var smart, at [Sagsøger 2] gik på stedet, når hendes mand var bortvist.

[...]

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at den langt overvejende del af sagsøgerens arbejde har bestået i rengøring og klargøring af biler. De arbejdsopgaver, der har rummet elementer af kundebetjening, har været få, og tilsynsopgaven med sagsøgerens to børn må antages at have været meget begrænset.

På det grundlag kan sagsøgeren ikke anses som funktionær, hvorfor sagsøgte frifindes for påstanden om løn og godtgørelse i henhold til funktionærloven.

Idet ansættelsesbeviset efter det ovenfor anførte ikke indeholder fejl af betydning for sagsøgerens retsstilling, frifindes sagsøgte ligeledes for påstanden om godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis.

[...]”

Artiklen ”Dom afviser »penge under bordet« til sælger: Bilforhandlers afvisning af bonus afgørende” blev herefter bragt i Skive Folkeblad den 17. marts 2018. Af artiklen fremgik:

”Tidligere på ugen faldt der dom i den civile retssag, som sælgeren [Sagsøger 1], [Bynavn], havde anlagt mod sin tidligere arbejdsgiver, bilfirmaet [Klager 2] A/S, der har forhandling af Opel-biler som speciale.

I dommen står der, at Retten i Viborg ikke fandt, at [Klager 2] A/S havde bevist, at [Sagsøger 1] skulle have »modtaget penge under bordet « i forbindelse med bilhandler.

Samtidig fandt dommeren det heller ikke sandsynliggjort, at der -som forklaret af [Sagsøger 1] -skulle have været en klar aftale om, at han hvert år kunne disponere over 24.000 kroner til private indkøb.

[Sagsøger 1] har hele tiden slået fast, at aftalen var mundtlig -og at der ikke findes dokumentation i form af en skriftlig aftale.

Dokumenterne vedrørende de private indkøb har dog hele tiden ligget frit fremme på hans uaflåste kontor.

Hans tidligere chef og private ven, [Direktøren], direktør i [Klager 2] A/S, afviser aftalen.

Derfor skal [Sagsøger 1] betale 46.329,49 kroner til [Klager 2] A/S.

I dommen står der om [Sagsøger 1]s forklaring: Dernæst fik han en årlig ekstra løn i form af forskellige goder, f. eks. i 2012 en rejse til Egypten, i 2013 et tilskud til møbler, og i 2014-16 tilskud til indkøb hos (en Skive-restauratør, red.) til private fester, bl.a. konfirmation.

Det står også, at [Sagsøger 1] forklarede om bonussen på 24.000 kroner: Han var egentlig ked af ordningen, for det var svært at bruge så stort et beløb privat, men ordningen var etableret, fordi han ikke på papiret måtte få mere end en bestemt sælger i Viborg, som havde mere anciennitet.

Ifølge dommen er det ikke bevist, at [Direktøren] har godkendt ordningen: ... han afviser bestemt, at han har givet tilladelse til den slags bonus/ private dispositioner på 24.000 kr. om året.

[Direktøren] medgav dog, at han havde betalt en rejse for familien [Sagsøgernes efternavn] i 2012.

I dommen står der: Han gav i 2012 [Sagsøger 1] en rejse til Egypten.

Den betalte han personligt.

Det var fordi, [Sagsøger 1] havde ydet en kæmpeindsats. [Sagsøger 1] havde pebet om, at en rejse var dyr, og vidnet forærede ham rejsen, det var et éngangstilfælde. Han har hverken før eller siden gjort noget lignende.

I Rettens begrundelse og afgørelse står der, at bortvisningen var berettiget på grund af det arbejde, der blev udført på restauratørens biler, som efterfølgende blev modsvaret af fester -selv om det ikke blev bevist, at [Sagsøger 1] havde » modtaget penge under bordet «. I dommen står der: Fremgangsmåden er så usædvanlig, at den må forudsætte en udtrykkelig og utvetydig godkendelse fra sagsøgtes ledelses side, og det er derfor uden betydning, om sagsøgte ved tilstrækkelig grundig kontrol kunne have opdaget sagsøgerens adfærd.

Derfor fandt Retten bortvisningen berettiget. [Sagsøger 1] skal derfor betale 46.329,49 kroner til [Klager 2] A/S, som ellers havde opgjort sit krav til 124.408,49 kroner.

Men retten anerkendte altså ikke bilforhandlerens påstand om, at [Sagsøger 1] skulle have » modtaget penge under bordet «. Siden ansættelsen hos [Klager 2] A/S har [Sagsøger 1] etableret selvstændig virksomhed på Elskjærbakken i Skive.

[Virksomhed A] leaser biler ud til det lokale erhvervsliv, og hans kontrakt med [Klager 2] A/S rummede ingen konkurrenceklausul, der kunne forhindre dette.

[Sagsøger 1] ønsker ikke at kommentere dommen, og det står derfor endnu ikke klart, om han vil anke.

Heller ikke [Direktøren], direktør hos [Klager 2] A/S, er det lykkedes at skabe kontakt til. ”

På samme side i avisen bragte Skive Folkeblad endvidere artiklen ”*Afskedigelse var berettiget*”, hvoraf følgende fremgik:

”Det var ved Retten i Viborg ikke enighed om, hvilken overenskomst, [Sagsøger 1]s hustru var omfattet af under sin tidligere ansættelse hos [Klager 2] A/S i Skive.

Hun blev afskediget samme dag, 21. december 2016, som ægtefællen blev bortvist.

Der var dog ingen diskussion om, at hendes arbejde overvejende har bestået i rengøring og klargøring af biler.

I dommen står der: De arbejdsopgaver, der har rummet elementer af kundebetjening har været få, og tilsynsopgaven med sagsøgerens to børn må antages at have været meget begrænset. På dette grundlag kan sagsøgeren ikke anses som funktionær.

Selv om [Klager 2] A/S begrundede bortvisningen af hende dels i ønsket om udlicitering af rengøringen, dels i det faktum, at bilforhandleren ikke ønskede hendes fortsatte ansættelse efter ægtefællens fratrædelse, blev bilforhandleren frikendt for usaglig afskedigelse.

Derfor skal hustruen, der havde anlagt sagen mod bilforhandleren med et lønkrav på 44.000 kroner svarende til to måneders løn, betale sagsomkostningerne for [Klager 2] A/S på 5000 kroner. ”

Endelig blev artiklen ”*Sælger anker ikke dom*” bragt i Skive Folkeblad den 27. marts 2018. Af artiklen fremgik:

”Bilforhandler [Sagsøger 1], [Bynavn], anker ikke den dom, han fik i en sag, han havde anlagt mod sin tidligere arbejdsgiver, bilfirmaet [Klager 2] A/S, der har salg af Opel-biler som speciale.

-[Sagsøger 1] er ikke enig i afgørelsen.

Men han kan på den anden side også godt se, at det er vanskeligt over for dommeren at dokumentere en mundtlig aftale med [Direktøren] imod dennes konsekvente benægtelse.

Det er siger hans advokat, Anders Jessen Schmidt, Skive.

Han tilføjer: -At aftalen har været fulgt og bilagsført åbent og tilgængeligt af [Sagsøger 1] i forhold til [Klager 2] A/S over en periode på tre år, har ikke været tilstrækkeligt for dommeren til at lægge til grund, at der har været en aftale imellem [Sagsøgernes efternavn] og [Klager 2] A/S, siger Anders Jessen Schmidt.

Advokaten slår derfor fast: -For hele familien [Sagsøgernes efternavn] har sagen været en meget stor belastning, og derfor har familien besluttet ikke at anke sagen til landsretten.

Dommen gik da heller ikke entydigt [Sagsøger 1] imod.

Retten i Viborg fandt ikke, at [Klager 2] A/S havde bevist, at [Sagsøger 1] skulle have » modtaget penge under bordet « i forbindelse med bilhandler.

Når dommen alligevel ikke faldt ud til [Sagsøger 1]s fordel, skyldes det, at dommeren heller ikke fandt det sandsynliggjort, at der -som forklaret af [Sagsøger 1] -skulle have været en klar aftale om, at han hvert år kunne disponere over 24.000 kroner til private indkøb.

[Sagsøger 1] har hele tiden slået fast, at aftalen var mundtlig -og at der ikke findes dokumentation i form af en skriftlig aftale. Hans tidligere chef og private ven, [Direktøren], direktør i [Klager 2] A/S, afviste aftalen, selv om den gennem de seneste tre år bilagsført i [Klager 2] A/S.

Siden ansættelsen hos [Klager 2] A/S har [Sagsøger 1] etableret selvstændig virksomhed på Elskjærbakken i Skive.

[Virksomhed A] leaser biler ud til det lokale erhvervsliv, og hans kontrakt med [Klager 2] A/S rummede ingen konkurrenceklausul, der kunne forhindre dette. ”

[Klager 1] og [Klager 2] A/S' klage er modtaget i Pressenævnet den 23. marts 2018.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager 1] og [Klager 2] A/S' synspunkter

Ensidig omtale

Klagerne har anført, at de påklagede artikler er i strid med punkt C. 3 i de vejledende regler for god presseskik, hvoraf det fremgår, at en retsreportage bør være objektiv.

Det er klagernes opfattelse, at de påklagede artikler bærer præg af at have haft som formål af rense [Sagsøger 1] for mistanke, og at få [Klager 2] A/S til at fremstå til skurken. Alle overskrifter i artiklerne var således vinklet til fordel for [Sagsøger 1], ligesom artiklernes indhold var vinklet, så læserens sympati skulle falde ud til [Sagsøger 1]s fordel.

Som eksempel herpå har klagerne henvist til udsagnet *”Bortvisningen er meget belejligt blevet blæst op for at aflede opmærksomheden fra, at [Klager 2] A/S skulle have indberettet kildeskat af en gave til næsten 24.000 kroner”*, som fremstår som en overskrift til artiklen *”[Sagsøger 1]s advokat: - Firmaet er ét stort rod”*. Klagerne har hertil bemærket, at udsagnet er irrelevant for sagen, ligesom det er faktuel forkert.

Klagerne har videre henvist til, at journalisten, der har skrevet alle de påklagede artikler, har en personlig relation til [Sagsøger 1], idet journalisten er eller i hvert fald har været ven med [Sagsøger 1]s moder på Facebook, hvormed en (familiemæssig) forbindelse mellem journalisten og [Sagsøger 1] ikke kan udelukkes.

Korrekt information og forelæggelse

Klagerne har anført, at oplysningerne om, at [Direktøren] og [Sagsøger 1] skulle være private venner, samt at det ikke var lykkedes Skive Folkeblad at komme i kontakt med [Direktøren], er faktuel forkerte.

Klagerne har i den forbindelse afvist Skive Folkeblads oplysning om, at avisen flere gange forsøgte at komme i kontakt med [Direktøren], og at avisen bad en kontakt om at oplyse [Direktøren] om avisens opkald. [Klager 1] har oplyst, at han har talt med alle i virksomheden, der beskæftiger sig med indgående telefonopkald, og at ingen af disse på noget tidspunkt har modtaget et opkald fra Skive Folkeblad. Hertil har [Klager 1] bemærket, at der ikke er tvivl om, at alle ville have kunnet erindre dette, da Skive Folkeblad var/er et meget omtalt emne i virksomheden. [Klager 1] har videre bemærket, at han den 21. marts 2018 diskuterede artiklerne med Skive Folkeblads chefredaktør, og at han i den forbindelse tilbød at give et interview om sagen, hvilket chefredaktøren afviste. Chefredaktørens begrundelse herfor var, at sagen var fuldt belyst.

For så vidt angår artiklen *"Sælger anker ikke dom"* har klagerne anført, at Skive Folkeblad endnu engang undlod at indhente deres kommentarer forud for offentliggørelsen, hvorfor avisens omtale efter klagerens opfattelse begynder at ligne en hetz.

2.2 Skive Folkeblads synspunkter

Ensidig omtale

Skive Folkeblad har afvist, at de påklagede artikler er i strid med god presseskik.

Skive Folkeblad har afvist, at artiklerne var vinklet på en sådan måde, at læsernes sympati skulle falde ud til [Sagsøger 1]s fordel.

For så vidt angår de påklagede artiklers overskrifter har Skive Folkeblad anført, at artiklen *"[Sagsøger 1]s advokat: - Firmaet er ét stort rod"* fremhæver [Sagsøger 1]s synspunkter, hvilket er normalt, da artiklen er [Sagsøger 1]s advokats indlæg. Derudover fremgår det, at artiklen *"Det er en tilståelsessag"* er [Klager 2] A/S' advokats indlæg. Artiklerne *"Dom afviser »penge under bordet« til sælger: Bilforhandlers afvisning af bonus afgørende"* og *"Afskedigelse var berettiget"* kan heller ikke siges at være til fordel for [Sagsøger 1], da artiklen og dennes overskrift - som de skulle – afspejlede dommen. For så vidt angår klagerens henvisning til "overskriften" *"Bortvisningen er meget belejligt blevet blæst op for at aflede opmærksomheden fra, at [Klager 2] A/S skulle have indberettet kildeskat af en gave til næsten 24.000 kroner"* har avisen oplyst, at der ikke er tale om en overskrift men et såkaldt pagina-citat øverst på siden hentet fra en af artiklerne på siden i form af et markant citat.

Skive Folkeblad har videre afvist, at hverken journalisten bag artiklerne eller journalistens ægtefælle er beslægtet med [Sagsøger 1].

Korrekt information og forelæggelse

Skive Folkeblad har herefter anført, at avisen under dækningen af sagen netop har lagt vægt på at høre begge parter, hvilket også fremgår, når artiklerne sammenholdes med de omtalte domme. Hertil har Skive Folkeblad oplyst, at avisen i forbindelse med tilblivelsen af artiklen *"Dom afviser »penge under bordet« til sælger: Bilforhandlers afvisning af bonus afgørende"* flere gange forsøgte at træffe [Direktøren] telefonisk, ligesom avisen bad en kontakt om at oplyse [Direktøren] om avisens opkald. Det fik avisen et løfte om, men [Direktøren] vendte ikke tilbage de følgende dage. Det fremgår da også af artiklens afslutning, at det ikke var lykkedes at skabe kontakt til [Direktøren]. [Sagsøger 1]s advokat ikke ønskede at udtale sig til artiklen.

For så vidt angår artiklen *"Sælger anker ikke dom"* har Skive Folkeblad anført, at det er ganske normalt, at et medie efterfølgende kontakter den dømtes advokat for at høre, om en dom vil blive anket, hvilket således skete med denne artikel.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Hanne Schmidt, Mads Sandemann, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

Ensidig omtale

[Klager 1] har på vegne af virksomheden [Klager 2] A/S og på egne vegne klaget over, at Skive Folkeblads omtale af retssagerne [Sagsøger 1] mod [Klager 2] A/S og [Sagsøger 2] mod [Klager 2] A/S var ensidigt vinklet i [Sagsøger 1] og [Sagsøger 2]s favør.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at en retsreportage bør være objektiv. På ethvert stadium af sagernes forberedelse og ved behandlingen i retten bør journalisten tilstræbe en kvalitativ ligelig gengivelse af parternes synspunkter, jf. punkt C. 3.

Pressenævnet bemærker indledningsvist, at det ikke for nævnet er dokumenteret, at journalisten, som har skrevet de påklagede artikler, har en personlig relation til [Sagsøger 1]. Nævnet lægger derfor til grund, at dette ikke er tilfældet.

- Artiklerne "[Sagsøger 1]s advokat: - Firmaet er ét stort rod", "- Det er en tilståelsessag", og "Hun blev fyret, da ægtefællen blev bortvist: » Du kan læse her - og så kan du skrive under «"

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at Skive Folkeblad den 14. februar 2018 i tre artikler, som alle blev bragt på samme side i avisen, omtalte retsmøder afholdt i de på daværende tidspunkt fortsat verserende retssager. Pressenævnet har ikke modtaget retsbøger fra de pågældende retsmøder. Det er imidlertid af klagerne ikke bestridt, at retsmøderne foregik som beskrevet i artiklerne.

Pressenævnet finder, at omtalen den 14. februar 2018 fremhævede parterne [Sagsøger 1] og [Sagsøger 2]s synspunkter, idet to af de tre artikler, "[Sagsøger 1]s advokat: - Firmaet er ét stort rod" og "Hun blev fyret, da ægtefællen blev bortvist: » Du kan læse her - og så kan du skrive under «", samt paginacitatet øverst på siden omhandlede forklaringer afgivet i retten set fra [Sagsøger 1] og [Sagsøger 2]s side.

Nævnet finder imidlertid, at det fremgik tilstrækkeligt klart af artiklerne, at de omtalte udsagn var udtryk for [Sagsøger 1] og [Sagsøger 2]s advokats subjektive vurderinger. Samtidig fremgik modparten, [Klager 2] A/S', advokats forklaringer og synspunkter af artiklen "- Det er en tilståelsessag", for så vidt angik retssagen vedrørende [Sagsøger 1], ligesom [Klager 2] A/S' advokats forklaringer i sagen vedrørende [Sagsøger 2] var gengivet nederst i artiklen "Hun blev fyret, da ægtefællen blev bortvist: » Du kan læse her - og så kan du skrive under «". Da artiklernes gengivelse af forklaringerne fra retsmøderne efter det oplyste samtidig var korrekt, udtaler nævnet ikke kritik af de tre artikler.

- Artiklerne "Dom afviser »penge under bordet« til sælger: Bilforhandlers afvisning af bonus afgørende", "Afskedigelse var berettiget"

Pressenævnet lægger til grund, at Retten i Viborg den 13. marts 2018 afsagde dom i de omtalte retssager.

Det fremgår af dommen i sagen [Sagsøger 1] mod [Klager 2] A/S, at retten ikke fandt det bevist, at der havde eksisteret en bonusordning som ellers oplyst af [Sagsøger 1]. Retten anså derfor [Sagsøger 1]s adfærd under ansættelsen hos [Klager 2] A/S som groft illoyal, hvorfor den skete bortvisning blev fundet berettiget. For så vidt angik [Klager 2] A/S' modkrav mod [Sagsøger 1] fandt retten, at [Sagsøger 1] til

dækning af egne private udgifter havde unddraget [Klager 2] A/S betaling for udført værkstedsarbejde til en værdi af 46.329,49 kr., hvorfor [Klager 2] A/S fra [Sagsøger 1] fandtes at have krav på betaling af det undtagne beløb. Det fremgår videre af dommen, at [Klager 2] A/S ikke havde sandsynliggjort, at [Sagsøger 1] havde *"modtaget penge under bordet"* i forbindelse med salg af brugte biler til en anden forhandler, hvorfor [Sagsøger 1] blev frifundet for dette modkrav.

Artiklen *"Dom afviser »penge under bordet« til sælger: Bilforhandlers afvisning af bonus afgørende"* gengav uddrag fra dommen vedrørende [Sagsøger 1].

Pressenævnet finder på den ene side, at det kunne have fremstået tydeligere af artiklen, at spørgsmålet om eksistensen af den af [Sagsøger 1] oplyste bonusordning vedrørte [Sagsøger 1]s krav om erstatning for uberettiget bortvisning, mens spørgsmålet om, hvorvidt [Sagsøger 1] havde *"modtaget penge under bordet"* vedrørte [Klager 2] A/S' modkrav mod [Sagsøger 1].

På den anden side ses Skive Folkeblad ikke at have foretaget en fejlagtig gengivelse af indholdet af dommen. Da artiklen samtidig refererede både [Sagsøger 1]s og [Klager 2] A/S' synspunkter, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere artiklen.

Det fremgår herefter af dommen i sagen [Sagsøger 2] mod [Klager 2] A/S, at retten ikke fandt, at [Sagsøger 2] kunne anses for at have været funktionær under sin stilling hos [Klager 2] A/S. [Klager 2] A/S blev derfor frifundet for [Sagsøger 2]s krav om løn og godtgørelse i henhold til funktionærloven, efter [Sagsøger 2] var blevet opsagt i virksomheden.

Artiklen *"Afskedigelse var berettiget"* omtalte rettens afgørelse i sagen.

Pressenævnet finder ikke grundlag for at kritisere artiklen, som refererede dele af dommen, da gengivelsen ses at have været korrekt.

Korrekt information og forelæggelse

[Klager 2] A/S og [Klager 1] har klaget over, at de påklagede artikler indeholdt ukorrekte oplysninger, og at oplysningerne i artiklerne ikke blev forelagt klagerne forud for offentliggørelsen.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende, jf. punkt A. 1 og A. 3.

Klagerne har klaget over, at det fremgik af artiklen *"Dom afviser »penge under bordet« til sælger: Bilforhandlers afvisning af bonus afgørende"*, at Skive Folkeblad uden held havde forsøgt at indhente en kommentar til artiklen fra [Direktøren], direktør i [Klager 2] A/S, hvilket ifølge klagerne ikke er korrekt. Klagerne har også klaget over, at det fremgik af artiklerne *"Dom afviser »penge under bordet« til sælger: Bilforhandlers afvisning af bonus afgørende"* og *"Sælger anker ikke dom"*, at [Sagsøger 1] og [Direktøren] var private venner, hvilket ifølge klagerne heller ikke er korrekt.

Skive Folkeblad har til Pressenævnet oplyst, at de flere gange forgæves forsøgte at ringe til [Klager 2] A/S, ligesom avisen bad en kontakt om at oplyse [Direktøren] om avisens opkald. Klagerne har derimod afvist at have modtaget opkald fra Skive Folkeblad.

Det er Pressenævnets opfattelse, at det som udgangspunkt er mediets ansvar at dokumentere, at der er udvist tilstrækkelig ihærdighed for at opnå kontakt til den, omtalen vedrører. Det er endvidere nævnets opfattelse, at forgæves telefonopkald, som de beskrevne, ikke udgør tilstrækkelige bestræbelser på forelæggelse.

Pressenævnet finder imidlertid, at oplysningen

”[...]

Heller ikke [Direktøren], direktør hos [Klager 2] A/S, er det lykkedes at skabe kontakt til.”,

som fremgik af artiklen *”Dom afviser »penge under bordet« til sælger: Bilforhandlers afvisning af bonus afgørende”*, ikke kan anses for en oplysning, der er skadelig, krænkende eller kunne virke agtelsesforringende for klagerne i en sådan grad, at der er tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik.

Udsagnet *”Hans [[Sagsøger 1]s, Pressenævnet] tidligere chef og private ven, [Direktøren]”* fremgik af artiklerne *”Dom afviser »penge under bordet« til sælger: Bilforhandlers afvisning af bonus afgørende”* og *”Sælger anker ikke dom”*. Som sagen foreligger oplyst, er der ikke andre oplysninger, der underbygger, at [Sagsøger 1] og [Direktøren] har været private venner. Pressenævnet finder derfor, at det havde været hensigtsmæssigt, hvis Skive Folkeblad havde kontrolleret oplysningens rigtighed inden offentliggørelsen. Henset til, at det ikke oplyses i udsagnet, hvornår [Sagsøger 1] og [Direktøren] skulle have været private venner, finder nævnet ikke, at udsagnet kan anses for at være krænkende for klagerne. På den baggrund finder nævnet ikke grundlag for at udtale kritik af udsagnet.

Endelig har klagerne klaget over, at [Klager 2] A/S ikke blev hørt i forbindelse med udarbejdelsen af artiklen *”Sælger anker ikke dom”*.

Artiklen indeholdt et interview med [Sagsøger 1]s advokat, hvori han oplyste, hvorfor [Sagsøger 1] havde valgt ikke at anke dommen af 13. marts 2018 fra Retten i Viborg.

Pressenævnet finder, at det fremgik tilstrækkeligt tydeligt, at artiklen udgjorde et partsindlæg, hvoraf [Sagsøger 1]s advokats subjektive vurderinger om retssagen fremgik. Nævnet finder videre, at oplysningerne i artiklen, der vedrørte [Klager 2] A/S, ikke kan anses for krænkende eller skadelige for virksomheden, da der var tale om en gengivelse af oplysningerne fra den omtalte dom. På den baggrund finder Pressenævnet ikke grundlag for at udtale kritik af Skive Folkeblad for ikke at indhente [Klager 2] A/S’ kommentarer til artiklen.

Afgjort den 4. september 2018